

[Carlsen-Skiødt.]

derimod. Meningen maa jo være, saaledes forstaar jeg det, ganske lige til, at alle Landets Borgere skal være ens stillede overfor Landets Love, og herom vil jeg da mene, at ikke blot hele Rigsdagen er enig, men at ogsaa den samlede Befolkning har den samme Opfattelse.

Jeg kunde have Lyst til i denne Forbindelse at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, der udtalte, at det var uretfærdigt, naar Arbejdsmanden og hans Hustru maatte slettes, fordi deres Indtægt paa Grund af fælles Arbejde blev for høj. Jeg vil gerne føje til, at for at faa Billedet fuldkomment maa vi ogsaa have det andet med, og vil spørge det ærede Medlem, om han ikke ogsaa er enig med mig i, at hvis Husmanden og hans Kones Arbejde bringer dem op paa en saadan Indtægt, at de maa slettes, er det lige saa uheldigt. Jeg kunde ogsaa nævne andre, jeg kunde ogsaa nævne en lille Funktionær, en lille Haandværker eller lignende. Jeg tror ikke, man er tjent med, at vi ved Behandlingen af vore Love skelner saa stærkt mellem Lønarbejderne og de øvrige Folkeklasser her i Landet.

Til den første Bestemmelse i § 6, 2det Stykke, som den blev formet under Revisionen i 1927, blev der føjet den Ventil, at for Personer, hvis Indtægter var usikre, kunde Indtægtsgrænsen forhøjes med indtil 20 pCt., altsaa $\frac{1}{5}$, uden at der derfor skete nogen Forandring i deres Stilling i statsanerkendte Sygekasser. Jeg synes, det er en udmærket Bestemmelse, netop fordi den gjaldt for alle i denne Kategori omtalte Personer, saadan som Lovens Ord lyder; den gjaldt for dem alle sammen. Der var god Mening i at ordne Sagen paa denne Maade, thi derved kom man ind paa det frie Skøn, og det frie Skøn maa efter min Mening ofte anvendes i det praktiske Liv. Men saa maa jeg rigtignok føje til med Hensyn til de usikre Indtægter, at det er jo ikke noget, der gælder alene for Personer af Arbejderklassen. Hvis man kender blot en lille Smule til Erhvervsforholdene og Konjunktursvingningerne her i Landet, vil man vide, at naar man undtager Tjenestemænd og Embedsmænd, der har deres faste Lønninger, har alle, der arbejder i de frie Erhverv, usikre Indtægter. Hvis man i en Aarrække har arbejdet med Ligning til Skatteansættelse, vil man have høstet gode Erfaringer paa dette Omraade. Her er der ingen Forskel paa Arbejderen, Haandværkeren, Handelsmanden og Husmanden, de har alle sammen usikre Indtægter, og der vilde efter

min Mening blive gjort Uret mod store Dele af den øvrige mindre bemidlede Del af Befolkningen, hvis man gav den daglønnede Arbejder en økonomisk Forret.

Der siges i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at naturligvis er Ordningens mangeaarige Varighed ikke i og for sig afgørende for dens Rigtighed, og dette er selvfølgelig fuldstændig rigtigt. Forholdet har aldrig været lovbestemt, og jeg vil mene, at det vilde være i allerhøjeste Grad uheldigt at gøre denne Forskel paa de forskellige Stænder indenfor Befolkningen. Der har været kæmpet voldsomt fra Socialdemokraternes Side mod de Privilegier af forskellig Art, der tidligere var tillagt visse Klasser, f. Eks. Adelen og de store Gods-ejere. Man fristes derfor nu til at spørge: Er det Ministerens Mening at prøve paa at skabe et reelt Privilegium for Arbejderklassen? Dette kan dog formentlig ikke være Tilfældet. Der staar i Grundloven noget om, at der ikke kan knyttes nogen særlig Forret eller noget Privilegium til Adel, Rang eller Titel, eller saadan noget lignende. Efter de Udtalelser, der er faldet her i Dag, synes det at maatte blive nødvendigt at faa tilføjet paa det samme Sted, at det at tilhøre Arbejderklassen heller ikke giver nogen Forret af nogen Slags.

Naar det endvidere i Bemærkningerne siges, at den stadige Flytning fra Sygekasse til Fortsættelsessygekasse og omvendt giver Kasserne et stort Arbejde, og dette er uheldigt, saa er det naturligvis rigtigt, at enhver Flytning giver Arbejde, men jeg vil dog mene, at da denne Flytning foregaar automatisk og kontormæssigt, vil Arbejdet nok kunne overkommes. Den Grund vejer ikke meget for mig, og i alt Fald maa jeg mene, at det ikke vil være mere vanskeligt at flytte en Arbejder end en Husmand eller en Haandværker.

Med Hensyn til denne Flytning, denne Udrensning ved jeg jo, at Ministeren i et Interview i en Avis har kaldt det en Udsmidning, og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen brugte jo det samme Ord. Jeg synes, at det i alt Fald for en Ministers Vedkommende er uheldigt at bruge et saadant Ord, naar det drejer sig om at haandhæve en Lov. Her er jo ikke Tale om Udsmidning hverken af den ene eller den anden Klasse, her er kun Tale om, at Indtægts- og Formueforholdene sætter en Grænse for, om de paagældende kan blive staaende i en statsanerkendt Sygekasse eller maa gaa over i en Fortsættelseskasse. I 1927, da Loven var til Revision, søgte vi Oplysninger for enkelte Kasser. Jeg skal ikke komme meget